Neredeyse Krallığı

Yavuz DEMİRKIRAN

Neredeyse Krallığı

Yavuz DEMİRKIRAN

Prenses Nora midillisiyle daha önce hiç görmediği bir vadiden geçiyordu. Güneş parlıyor, kuşlar ötüyor ve bir nehir pırıl pırıl akıyordu. Ama bir tuhaflık vardı. Bir köprü suyun ortasında bitiyordu. Bir evin çatısı yoktu. Bir tabela 'Neredeyse Krallığı' yazısını gösteriyordu. Nora kaşlarını çattı. 'Neredeyse?' diye fısıldadı. 'Bu ne demek?' Örgülerini savurup yoluna devam etti.

Krallığın meydanında insanlar yeni şeylere başlamak için koşuşturuyordu. Bir adam duvarın yarısını boyadı, sonra fırçasını yere bıraktı. Bir kadın üç tohum ekti ve oradan uzaklaştı. Kitaplar açık duruyordu, cümleler ansızın kesiliveriyordu. Belediye Başkanı Bramble telaşla yanlarına geldi, uzun mor ceketi dalgalanıyordu. 'Hoş geldin!' diye bağırdı. 'Projelere başlamayı çok severiz! Bitirmek mi? Şey, neredeyse her zaman bitiririz.' Gülümsedi, ama yorgun gözleri gülümsemiyordu.

Nora bir bankta oturan küçük bir yosun trolünün sadece birkaç sırası örülmüş bir atkı ördüğünü fark etti. 'Ben Yosun Sırtlı Nine'yim,' dedi trol nazikçe. 'Bu krallığı yıllardır izliyorum. Herkes başlar, kimse bitirmez. Çabucak ilgilerini kaybederler.' Nora kendi çantasını düşündü; ihtiyacı olan her şey düzenli bir şekilde içindeydi. 'Hiçbir şeyin işlememesinin sebebi bu olmalı,' dedi. 'Ama belki bunu değiştirebiliriz.'

Tam o sırada dağınık turuncu saçlı, yanakları boya lekeli bir çocuk koşarak geldi. 'Ben Pip!' dedi. 'Bir uçurtma, bir kayık ve bir ağaç evi yapıyorum—hepsini birden!' Nora'ya alet kemerini ve tahta bir çekicini gösterdi. Nora gülümsedi. 'Bu çok fazla proje,' dedi. 'Hiç bitiriyor musun onları?' Pip başını kaşıdı. 'Neredeyse,' dedi. 'Ama eğlenceli olan kısmı başlamak!'

Nora ve Pip nehre yürüdü; yarım kalmış köprü suya doğru sarkıyordu. 'Neden durdular?' diye sordu Nora. Pip omuz silkti. 'Sanırım birinin daha iyi bir fikri olmuş.' Yosun Sırtlı Nine topallayarak yanlarına geldi. 'Yukarıdaki baraj da bitmemiş,' dedi. 'Yağmurlar gelirse vadi su altında kalır.' Nora'nın yeşil gözleri kocaman açıldı. 'Öyleyse onu bitirmeliyiz!' dedi. 'Hep birlikte.'

Belediye Başkanı Bramble köylüleri bir araya çağırdı. 'Prenses Nora barajı bitirmemiz gerektiğini söylüyor!' diye duyurdu. Kalabalıktan mırıltılar yükseldi. 'Ama bitirmek sıkıcı!' diye bağırdı biri. 'Biz yeni şeyleri severiz!' Nora öne çıktı. 'Bitirmek de heyecan verici olabilir,' dedi. 'Ve bizi güvende tutar.' Yosun Sırtlı Nine başını salladı. 'Haklı. Hadi deneyelim.' Köylüler birbirlerine baktılar ve yavaşça kabul ettiler.

Ertesi sabah Nora herkesi takımlara ayırdı. 'Birinci Takım, taş toplayın. İkinci Takım, kil karıştırın. Üçüncü Takım, su taşıyın.' Pip yerinde duramıyordu. 'Ben her şeyi yapmak istiyorum!' Nora güldü. 'Birini seç ve onunla devam et,' dedi. Pip taşları seçti. Başta hevesliydi, ama kısa süre sonra gözü kil takımına kaydı. 'Görevinde kal,' diye hatırlattı Nora nazikçe. 'Sana burada ihtiyacımız var.'

Bütün gün köylüler çalıştı. Bazıları yoruldu ve bırakmak istedi. 'Bu zor,' diye yakındı yarı örülmüş atkısı olan bir kadın. Yosun Sırtlı Nine kolunu okşadı. 'Biraz daha,' dedi. 'Ne kadar gurur duyacağımızı düşün.' Nora aralarında dolaşıp yardım etti ve onları cesaretlendirdi. Her biten taşın barajı nasıl güçlendirdiğini gösterdi. Yavaş yavaş duvar yükselmeye başladı.

Öğleden sonra baraj neredeyse bitmişti. Ama gökyüzü karardı ve yağmur yağmaya başladı. 'Acele edin!' diye bağırdı Belediye Başkanı Bramble, panosunu başının üstünde tutarak. 'Nehir yükseliyor!' Köylüler daha hızlı çalıştı, taşları elden ele geçirdiler. Pip'in kolları ağrıyordu ama durmadı. Nora onları teşvik etti. 'Neredeyse geldik!' diye bağırdı. 'Şimdi pes etmeyin!' Yağmur bardaktan boşanırcasına yağıyordu.

Nehir girdaplandı ve köpürdü. Su barajın tepesine vuruyordu. 'Bir sıra daha taş!' diye seslendi Nora. Herkes birlikte itti. Belediye Başkanı Bramble, uyumsuz düğmeleri gerilerek büyük bir kayayı yerine yerleştirdi. Yosun Sırtlı Nine ipin son düğümünü bağladı. Pip son çiviyi çaktı. Büyük bir şıpırtıyla su durdu. Baraj dayandı! Vadi güvendeydi.

Köylüler sevinçle bağırdı ve birbirlerine sarıldı. 'Başardık!' diye bağırdı Pip, aralıklı dişleriyle genişçe gülümseyerek. 'Gerçekten bitirdik!' Belediye Başkanı Bramble alnını sildi. 'Hiç bu kadar gurur duymamıştım,' dedi. 'Bitirmek harika!' Nora gülümsedi. 'Görüyor musunuz? Azim ve ekip çalışması büyük işler başarır.' Yosun Sırtlı Nine kıkırdadı. 'Yaşlı bir yosun trolü bile yeni bir şey öğrenebilir.'

O günden sonra Neredeyse Krallığı adını Bitmiş Krallığı olarak değiştirdi. Köprü tamamlandı, çatılar onarıldı ve kitaplar son sayfasına kadar bitirildi. Pip yeni bir projeye başladı: bir ağaç evi. Ama bu sefer her gün üzerinde çalıştı ve bitirdi. 'En sevdiğim kısım bitirmek!' dedi. Nora ona çak yaptı.

Belediye Başkanı Bramble meydanda bir kutlama düzenledi. 'Bir daha asla pes etmeyeceğimize söz veriyoruz!' diye duyurdu. Köylüler sevinçle bağırdı. 'Başladığını Bitir' yazan bir tabela astılar. Nora, bitmiş atkısını gururla takan Yosun Sırtlı Nine'nin yanında durdu. 'Bize iyi öğrettin, Prenses,' dedi yaşlı trol. Nora'nın çilli yüzü ışıldadı. 'Zor işi hepiniz yaptınız,' diye yanıtladı.

Ziyaretinin son gününde Nora çantasını topladı. Krallık tamamlanmış projelerle uğulduyordu. Pip ona kendi oyduğu tahta bir düdük verdi. 'Bitirdim!' dedi gururla. 'Sadece üç günümü aldı.' Nora ona sarıldı. 'Böyle devam et,' dedi. 'Unutma, her biten proje küçük bir zaferdir.' Pip başını salladı, ela gözleri parlıyordu.

Nora atıyla uzaklaşırken Bitmiş Krallığı'na dönüp baktı. Köprü nehrin karşısına kadar uzanıyordu. Evlerin parlak kırmızı çatıları vardı. Çocuklar kitapları sonuna kadar okuyorlardı. Yosun Sırtlı Nine örgü şişlerini salladı. Belediye Başkanı Bramble, artık onay işaretleriyle dolu panosunu kaldırdı. Nora gülümsedi. Bütün bir krallığın bitirmeyi öğrenmesine yardım etmişti.

Kendi şatosuna dönen Nora yeni bir projeye başladı: bir bahçe. Tohumlar ekti ve her gün suladı. Bazı günler yorgun hissetti ama Neredeyse Krallığı'nı hatırladı. 'Azim,' diye fısıldadı. Ve gerçekten de çiçekler açtı. Annesi için bir buket topladı. 'Bak ne bitirdim!' dedi. Bitirmenin, biliyordu ki, en güzel macera olduğunu anladı.